

KIRAKAT

1962 MAR

244

Miért nem használja
a kereskedelem

AZ ÁTJÁRÓHÁZAKAT, UDVAROKAT?

A Fővárosi Iparcikk Kereskedelmi Iroda a közelmúltban három üzlet-helyiséget igényelt a Fővárosi Tanácstól a Váci utcában. Nem kapta meg őket. Mindhárom iparral is foglalkozó magánkereskedők bérlék. Az egyik helyiségre benyújtott igénylést azért utasította el a Fővárosi Tanács, mert az Iroda nem talált megfelelő cserehelyiséget a magánkereskedő részére. A másik kettőt azért nem adták oda, mert népgazdaságellenesnek vélték kiutalásukat, mivel a házat hamarosan lebontják és a kitelepítéssel és újjáépítéssel járó költségeket kidobott pénznek tekintették.

Ilyen és ehhez hasonló híreket és panaszokat gyakorta hallunk. Kiskereskedelmi és vendéglátóipari vállalatok fordulnak a fővárosi vagy a kerületi tanácshoz üzlethelyiségért. S a válasz legtöbbször elutasító, az érv mindig ugyanaz: nincs, s ha van is, nem megfelelő, s ha megfelelő, akkor másra használjuk, vagy éppen magánház, azt pedig nagyon bonyolult állami kiskereskedelmi vállalatnak megkapnia.

Ki a hibás, kit kell mindezért okolni? Nagyon nehéz eldönteni. Már csak azért is, mert az itt felsorolt indokok legtöbbször elfogadhatók, a kifogások, az elutasítások jogosak. Egyről azonban gyakran megfigyelhető az igénylő kiskereskedelmi vállalatok, sőt a visszautasító tanácsi szervek is. Mégpedig arról, hogy jobban szétnezzenek a városban és olyan helyiséget igényeljenek, amely meg is kapható, s ahol az épület jellege is megkívánná, hogy üzlet legyen benne, vagy legalábbis a kereskedelem használja. De ha már a kereskedelmi vállalatok erről megfigyelhetőek, miért nem hívja fe figyelmüket a Fővárosi Tanács az ilyen és ehhez hasonló épületekre. Ezzel nemcsak a boltok számát lehetne növelni, hanem szebbé válna fővárosunk képe.

Azokra az udvarokra és átjáróházakra gondolunk, ahol a felszabadulás előtt igen színes és gazdag keres-

Igy fest ma a Röser-bazár

kedelmi tevékenységet folytattak, és amelyeket nemcsak a fővárosi, hanem a vidéki vásárlók is ismertek és szívesen látogattak. Ezeknek az udvaroknak, bazároknak, illetve átjáróknak különös hangulatuk van, amelyet a kereskedelem nagyon jól ki tudna használni.

Kevés az olyan pesti ember, aki ne ismerné a „Röser-bazár”-t, amely a Tanács körút 22. szám alatti átjáróház. Ebben az udvarban kedves kis üzletek izléses kirakatai újra meg újra odacsábították a vevőt. Már csak egy kis nézelődésre is érdemes volt betérni, és a kíváncsiságból a legtöbbször vásárló is lett. És mi van jelenleg a „Röser-bazár” helyén? Azt javasoljuk, nézzék meg az illetékesek, mert ez az egykor jó hírű udvar ma nem válik a környék dicsőségére. Pedig kevés pénzért, sok ötlettel ismét érdekes és különleges kereskedelmi színponttá válhatna.

A Ferenczi-udvar belső része

A Tanács körúton, a Kis Lucullus mellett is van egy hasonló udvar. A legnagyobb jó indulattal sem tudnánk sok jót elmondani róla. Elhanyagolt, piszkos és itt még inkább kihasználatlanok azok a lehetőségek, amelyekkel a kereskedelem élni tudna. Egy-két „maszk” húzódik csupán megszerényen, és itt a szerénység szegénységét, elhanyagoltságot jelent.

A Kossuth Lajos utca és a Petőfi Sándor utca sarkán az IBUSZ-ház átjáró boltíves folyosója már biztatóbb képet mutat, mert egy-két kirakata és néhány üzlete szépnek is mondható.

De hogy ne legyen egységes a kép, a kivilágított kirakatok mellett rozsdás, sötét redőnyök, kopott falrészek éktelenkednek. Pedig ha másnak nem, kirakatoknak ezek is felhasználhatók lennének, s mivel rengeteg ember fordul meg itt, nem is rossz reklámlehetőséget nyújtanának.

Idé tartozik a Ferenczi-udvar is. Valaha mozgalmas kereskedelmi élet folyhatott itt, ez még ma is meglátszik rajta. Azzal a különbséggel, hogy jelenleg úgy fest, mint egy elhanyagolt műemlék. Pedig nem az, és nyugodtan felújíthatnánk. Mind-egyedül egyetlen kereskedelmi vállalat sem igényelte, a magánkereskedők annál inkább. Még a múlt esztendőben megemlégettük a Kárpátia ház udvarának elhanyagoltságát, bírálattunk azonban süket fülekre talált, és minden maradt a régi. De felsorolhatnánk még jó néhány ilyen udvart, átjáróházat, ahol azelőtt élénk kereskedelmi élet virágzott, és ahol most a gondatlanság szegénygaza burjánzik.

Ezt a cikket nem valami világ-

Valaha itt is mozgalmas kiskereskedelmi élet folyt

megváltó felfedezésnek szántuk, sőt az ötlet sem új, de mivel az illetékesek megfigyeltek róla, szerelnők felhívni rá figyelmüket és megkérni őket, járják be a fővárost és nézzék meg az itt megemléített és meg nem említett, de létező udvarokat, átjáróházakat. Ezek rendbehozása és kereskedelmi célokra való igénybevétele nemcsak szépítené a fővárost, de gazdagítaná és színesítené belkereskedelmünket. Nem utolsó sorban hozzájárulna az üzlethálózat bővítéséhez, ami úgyszólván sok gondot okoz a Fővárosi Tanácsnak és a kereskedelmünk egyaránt.

(R. GY.)